

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/106/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123469192
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6123469192.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu – sudcov JUDr. Martiny Mochnáčovej a JUDr. Róberta Urbana, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., IČO: 50 387 189, so sídlom Priemyselná 10, Sučany, právne zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., so sídlom Kuzmányho 4, Martin, proti žalovanej: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 699,89 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 2C/12/2024-104 zo dňa 6. júna 2024 v spojení s opravným uznesením č. k. 2C/12/2024-121 zo dňa 26.6.2024 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** voči žalovanej **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 699,89 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z priznanej istiny od 23.10.2023 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2.1. Východiskovo za nesporné súd prvej inštancie vyhodnotil, že dňa 24.2.2023 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Audi RS Q3, EČV: A., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola spoločnosť SYSTEM SOLUTIONS, s.r.o. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla Škoda Kodiaq, EČV: A. v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poistná udalosť je u žalovanej evidovaná pod č. 9852499447.

2.2. V dôsledku dopravnej nehody bola poškodená nútená za účelom zabezpečenia svojich potrieb z dôvodu poškodenia jej motorového vozidla, zapožičať si vozidlo u žalobcu, a to vozidlo značky zn. HUYNDAI i30 CW EČV: B.. Uvedené skutočnosti vyplývajú zo zmluvy o prenájme vozidla č. 146/213 zo dňa 1.3.2023, v zmysle ktorej žalobca poskytol poškodenej vyššie uvedené vozidlo od 1.3.2023. Nájom trval 23 dní, t. j. do 23.3.2023, ktorá skutočnosť vyplýva z časti zmluvy týkajúcej sa vrátenia vozidla. Denná sadzba prenájmu bola dohodnutá vo výške 55 eur. Za nájom vozidla žalobca vyúčtoval žalovanej faktúrou č. 230179 zo dňa 23.3.2023, splatnou dňa 6.4.2023 sumu 1.149,82 eur.

2.3. V konaní bolo ďalej nesporné, že žalovaná uhradila poškodenému sumu 449,93 eur, a to nájomné za obdobie 9 dní, keď žalovaná nerozporovala v konaní, ako ani v oznámení o poistnom plnení výšku denného nájomného, avšak priznanú sumu v rozsahu 23 dní znížila o nájomné za 14 dní, keď mala za to, že priznaná doba 9 dní je primeraná doba zapožičania náhradného vozidla, v ktorej je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami.

3.1. Žalovaná v konaní predložila odborné vyjadrenie č. 032/2024 zo dňa 13.3.2024 vypracované znalcom z odboru doprava cestná C. D. E.. Žalobca v konaní rovnako súdu predložil odborné vyjadrenie č. 10/2024 zo dňa 8.4.2024, vypracované znalcom z odboru doprava cestná C. F. G.. Znalci sa v odborných vyjadreniach mali zaoberať posúdením časového rozsahu opravy vozidla značky Audi Q3, EČV: A., tzn. poškodeným motorovým vozidlom.

3.2. Zo záverov odborného vyjadrenia C. D. E. vyplýva, že samotná oprava vozidla Audi Q3 (EČV: A.) zohľadňujúca technologické postupy udávané výrobcom, v rozsahu, ako bolo predmetné vozidlo poškodené pri škodovej udalosti dňa 24.2.2023, trvá cca 2 pracovné dni. Vzhľadom k celkovému priebehu procesu opravy predmetného vozidla (k času opravy je nutné pripočítať čas na prijatie vozidla, obhliadku vozidla, schválenie opravy poisťovňou a pod.) je možné z technického hľadiska predpokladať maximálnu dĺžku opravy predmetného vozidla v úrovni približne 4 až 8 pracovných dní.

3.3. Zo záverov odborného vyjadrenia C. F. G. vyplýva, že znalec posudzuje z technického hľadiska technológiu opravy poškodeného vozidla, počet normohodín použitých pri oprave vozidla, na základe kalkulačného programu a doložených podkladov za opravu vozidla. Posúdenie časového rozsahu opravy vozidla v značkovom autorizovanom servise Galimex s.r.o prevádzka Žilina nie je možné jednoznačne a presne stanoviť.

4.1. Okresný súd sa nestotožnil s tvrdením žalovanej o nemožnosti priznať náhradu nájomného nad rozsah 9 dní, keď doba opravy poškodeného vozidla v značkovom autorizovanom autoservise Galimex s.r.o. prevádzka Žilina mala byť neprimerane dlhá.

Z vykonaného dokazovania totiž jednoznačne vyplynula doba, počas ktorej bolo vozidlo poškodené v oprave. Po celú dobu, kedy bolo poškodené vozidlo v oprave, si poškodená prenajala náhradné vozidlo. Pokiaľ teda svoje vlastné vozidlo nemohla používať (v dôsledku poškodenia vozidla klientom žalovanej), mala právo na prenájom náhradného vozidla, ktoré právo aj využila.

4.2. Ak žalovaná argumentuje odborným vyjadrením C. E., súd prvej inštancie poukázal na samotný záver znalca C. E., ktorý potvrdil aj znalec C. G., a to že je možné znalecky konštatovať iba predpoklad dĺžky opravy vozidla z technického hľadiska.

V predmetnom prípade však nastala situácia opravy poškodeného motorového vozidla v konkrétnom autoservise, v ktorom konkrétnom autoservise (jedná sa o značkový autoservis) bolo vozidlo v oprave po dobu 23 dní, tzn. nie dobu max. 8 dní, ktorá doba mala technicky zohľadňovať primeranú dobu.

4.3. Znalec C. E. tak neposudzoval možnosť konkrétneho značkového servisu opraviť vozidlo v lehote max. 8 dní, neposudzoval, koľko vozidiel mal autoservis prijatých v oprave v konkrétne dni, ako dlho trvalo objednanie konkrétnych súčiastok, koľko zamestnancov malo v rozhodnom čase dovolenku, boli práceneschopní, koľkí zamestnanci boli na pracovisku a mohli sa venovať oprave poškodeného motorového vozidla. Poškodená nemala nijakú možnosť ovplyvniť konanie značkového autoservisu, v ktorom bola vykonávaná oprava jej poškodeného vozidla, potom nemôže znášať následky neopravenia vozidla v skoršom čase (technicky eventuálne možnom), keď dokonca v konaní ani nebolo preukázané, že by autoservis Galimex s.r.o. pracovisko Žilina malo reálne možnosti poškodené vozidlo opraviť v lehote max. 8 dní, ale 9 dní, ako na to poukazovala žalovaná v spojení s predloženým odborným vyjadrením. Naopak je to práve žalovaná, ktorá musí znášať následky spojené s dĺžkou opravy motorového vozidla poškodené, keď nepreukázala, že by ponúkla poškodené vozidlo opraviť v konkrétnom (inom) autoservise, kde by skutočne bolo v moci autoservisu vykonať opravu v čase kratšom, ako tomu bolo oproti autoservisu Galimex s.r.o. V takomto prípade odmietnutia vykonania opravy v autoservise, ktorý by bol ponúknutý zo strany žalovanej pre opravu poškodeného motorového vozidla zo strany poškodené, by žalovaná mohla namietat dobu opravy poškodeného motorového vozidla.

V predmetnom prípade však ilustrovaná situácia nenastala.

4.4. Podľa súdu prvej inštancie potom žalovaná svojvoľne krátila náhradu za prenájom náhradného motorového vozidla. Poškodená pri odovzdávaní poškodeného motorového vozidla nemá možnosť zistiť, ako dlho bude reálne trvať oprava poškodeného motorového vozidla, nemá možnosť ovplyvniť dĺžku opravy (a to ani keby vopred vedela, aká by mala byť predpokladaná dĺžka opravy vozidla z technického hľadiska). Ak by aj zisťovala, ktorý autoservis by bol schopný opraviť vozidlo čo najrýchlejšie (čo však rozhodne nie je jej povinnosť), neznamená to, že by dĺžka opravy reálne trvala tak, ako by to bolo poškodené vopred avizované. Totiž je úplne v poriadku očakávať, že doba opravy sa vplyvom nepredvídateľných situácií (napr. PN zamestnancov, dovolenky, nedodanie súčiastok, neskoré dodanie súčiastok, reklamácie s dodaním nesprávnych súčiastok) môže predĺžiť. Uvedená skutočnosť zo strany znalca C. E. v odbornom vyjadrení zohľadnená nebola, keď sám uviedol, že konštatuje technickú

možnosť opravy vozidla, nie reálnu možnosť opravy vozidla v konkrétnom autoservise. Je evidentné, že znalec bez návštevy konkrétneho autoservisu ani k reálnej možnosti opravy vozidla v konkrétnom autoservise dospieť nemohol.

4.5. Na základe toho okresný súd uzavrel, že žalobcovi (ako právnomu nástupcovi poškodenej) vznikol nárok na náhradu nájomného za požičané náhradné vozidlo po celú dobu, pokiaľ bolo poškodené vozidlo v oprave. Dodal, že neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť stanovená poškodenému, aby hľadal najrýchlejšiu opravovňu, resp. robil preukázateľne výber medzi servismi a požičovňami podľa podmienok, ktoré ponúkajú tak, aby čo možno v najväčšej miere vyhovel poisťovni škodcu. V opačnom prípade by sa jednalo o neprimerané zaťažovanie poškodeného, keďže už stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou ako poistnou udalosťou je výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného.

5.1. Ďalej žalovaná v konaní rozporovala dobu nájmu náhradného vozidla dňa 23.3.2023, keď z predloženej faktúry za opravu poškodeného vozidla vyplynulo, že vozidlo bolo opravené už dňa 22.3.2023, tzn. v tejto deň mala poškodená (právna predchodkyňa žalobcu) svoje motorové vozidlo k dispozícii. Žalobca nespochybnil, že by dňom 22.3.2023 bolo vozidlo skutočne opravené, keď uvedená skutočnosť vyplýva aj z faktúry č. OF2325 350900.

5.2. Súd prvej inštancie v tejto spojitosti argumentoval, že v konaní nebolo preukázané, že by poškodená mala reálnu možnosť vyzdvihnúť opravu motorového vozidla dňa 22.3.2023, keď predmetná oprava mohla byť uskutočnená napríklad vo večerných hodinách. Žalovaná si z dátumu uvedenom na faktúre vyvodila dôsledky bez toho, aby sama ďalej skúmala, či skutočne v predmetný deň bolo vozidlo pripravené na vyzdvihnutie.

V konaní nenastala situácia, kedy by si poškodená motorové vozidlo vyzdvihla o niekoľko dní, poškodená si motorové vozidlo vyzdvihla deň po uskutočnenej tvrdenej oprave poškodeného motorového vozidla. Nie je teda možné jednoznačne konštatovať, že už v deň vystavenia faktúry servisom bolo možné, aby si poškodená opravené vozidlo prevzala (rovnaký záver prijal Krajský súd v Žiline, sp. zn. 7Co/37/2022).

5.3. Podľa okresného súdu tak bolo užívanie prenajatého náhradného vozidla počas doby po oprave vozidla až do skutočného odovzdania opraveného motorového vozidla v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou (poistnou udalosťou) a žalobcovi vznikol nárok na náhradu nájomného v rozsahu celej preukázanej doby trvania nájmu, a to od 1.3.2023 do 23.3.2023, t. j. v rozsahu 23 dní.

6.1. Súd prvej inštancie zhrnul, že nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovanej, bola žalobcom preukázaná. Poškodená, teda právna predchodkyňa žalobcu, z titulu škodovej udalosti nemohla svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečila náhradné vozidlo, preto aj náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla, a to nájomné, ktoré bolo preukázané, že bolo zaplatené, patrí do právneho nároku poškodenia. Poškodená bola nútená vynaložiť náklady súvisiace so zabezpečením motorového vozidla spôsobom jeho prenájmu, keďže po dobu opravy nemohla používať svoje motorové vozidlo. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodenej, je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Skutočnou škodou bolo nájomné za prenajaté motorové vozidlo, k prenájomu ktorého bola poškodená donútená poistnou udalosťou, za ktorú zodpovedá klient žalovanej. Škoda spočívajúca v tom, že poškodená vynaložila náklady na zapožičanie osobného automobilu, prípadne aj vyššie náklady v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložila na prevádzku svojho automobilu, ktoré nemohla používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť

v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. To, že takáto škoda v majetkovej sfére poškodenej ako právnej predchodkyne žalobcu aj nastala, bolo preukázané tým, že došlo

k úhrade nájomného, a to vo forme započítania s pohľadávkou prenajímateľa. Náhrada nákladov za používanie motorového vozidla reparuje poškodený stav, keď nemohla z titulu poistnej udalosti používať svoje motorové vozidlo.

6.2. Žalobca vyfakturoval poškodenej za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o prenájme vozidla zo dňa 1.3.2023, a to faktúrou č. 230179 zo dňa 23.3.2023 sumu 1.149,82 eur. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalovanou v sume 449,93 eur, je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 699,89 eur uplatnená dôvodne (fakturovaná suma: 1 149,82 eur - uhradená suma: 449,93 eur = priznaná suma: 699,89 eur) a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitímovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s §

4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z. z. a podľa všeobecných hmotno-právnych ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

7.1. Žalobca si v konaní uplatnil aj úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia, t. j. od 23.10.2023, ktoré úroky z omeškania žalovaná rozporovala, keď uviedla, že sa svojim konaním nedostala do omeškania.

7.2. Súd prvej inštancie sa s uvedeným názorom žalovanej nestotožnil. V predmetnom prípade posledným dňom, kedy mohla žalovaná žalobcovi poskytnúť plnenie bolo 2.5.2023

v súlade s § 11 ods. 7 zákona o PZP a to s poukazom na ukončenie poistného šetrenia dňom 17.4.2023, keď omeškanie nastáva po uplynutí 15 dní odo dňa skončenia poistného šetrenia. So splnením záväzku zaplatiť žalobcovi náhradu škody je tak žalovaná v omeškaní od nasledujúceho dňa (16-tým dňom po ukončení poistného šetrenia). Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne poistné plnenie v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorý základ je daný v § 517 ods. 2 občianskeho zákonníka.

7.3. Na základe toho okresný súd žalobcovi priznal aj úrok z omeškania vo výške 9 % (základná úroková sadzba ECB k 1. dňu omeškania + 5 percentuálnych bodov), a to v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to od 23.10.2023, keď v súlade so zásadou ne ultra petitem súd nemôže priznať omeškanie skôr, ako to požadoval žalobca.

8. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal proti žalovanej právo na ich náhradu v rozsahu 100 %.

9.1. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná a domáhala sa zmeny v podobe zamietnutia žaloby, alternatívne zrušenia rozhodnutia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9.2. Zdôraznila, že nijako nerozporuje rozsah škôd vzniknutých na motorovom vozidle, avšak s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax súdov je neprimerané, aby oprava motorového vozidla trvala neúmerne dlhú dobu, a tým sa zvyšovali náklady na poskytovanie náhradného vozidla poškodenému. Plne akceptuje svoju povinnosť nahradiť poškodenému náhradu za použitie náhradného motorového vozidla, avšak vyžaduje, aby výška tejto náhrady bola určená v súlade so zákonom a ustálenou rozhodovacou praxou súdov. Z tohto dôvodu priznala žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi, náhradu len za 9 dní trvania prenájmu náhradného vozidla.

9.3. Odvolateľ pripomenul, že opravné úkony boli fakturované v trvaní 7 normohodín prác (faktúra autoservisu č. OF2325 350900). Aj pri zohľadnení dôb obstarania náhradných dielov a vykonania obhliadok vozidla, je 23 dní neprimerane dlhé obdobie, v ktorom bolo vozidlo umiestnené v servise za účelom opravy. Žalovaná má za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal dôvody, ktoré by opodstatňovali uvedenú dĺžku opravy poškodeného vozidla. Žalobca teda neunesol dôkazné bremeno, ktoré ho zaťažuje v otázke preukázania nadmernej dĺžky opravy, ktorá sa následne odzrkadlila aj v dĺžke prenájmu náhradného motorového vozidla. Bremeno zodpovednosti za takýto postup servisu následne nemôže byť presunuté na žalovaného, ktorý uvedenú skutočnosť nijako nevedela ovplyvniť. Na základe primeranej dĺžky potrebnej na opravu vozidla a zaobstaranie náhradných dielov, pri zohľadnení technologických postupov udávaných výrobcom pre daný typ vozidiel, čas potrebný na presun poškodeného vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany žalovanej pri poskytovaní súčinnosti žalovaný riadne priznal a uhradil poškodenému náklady za nájom náhradného vozidla za obdobie 8 dní trvania prenájmu. Podľa žalovanej vyššie uvedenou argumentáciou dostatočne preukázala, že dĺžka opravy motorového vozidla poškodeného bola neúmerne dlhá, autoservis zadržoval vozidlo aj po skončení opravy ďalších 14 dní a z tohto dôvodu nebol v súlade so stanoviskom NBS povinný nahradiť poškodenému neprimerane dlhé obdobie využívania náhradného vozidla. Zároveň žalovaná nemôže niesť zodpovednosť za predlžovanie vybavenia poistnej udalosti z dôvodov na strane autoservisu, a to neúmerne dlhou dobou vykonávania opravy.

9.4. Opätovne žalovaná upozornila na Odborné vyjadrenie vypracované C. D. E., znalcom z odboru doprava cestná, ktorý sa vyjadril, že: „Vzhľadom

k celkovému priebehu procesu opravy predmetného vozidla VW Golf (pozn. chyba vpísaní - správne: Audi Q3) v autoopravovni (k času opravy je nutné pripočítať čas na prijatie vozidla, obhliadku vozidla, schválenie opravy poisťovňou a pod.) je možné z technického hľadiska predpokladať maximálnu dĺžku opravy predmetného vozidla v úrovni približne 4 až 8 pracovných dní. Vzhľadom na reálnu dĺžku

samotnej opravy je v uvedenom čase aj výrazná časová rezerva na ďalšie úkony popisované v texte odborného vyjadrenia“.

9.5. Vzhľadom na uvedený záver mal odvolateľ za to, že v uvedenej časovej rezerve sú zahrnuté aj všetky eventuality, ktoré môžu počas vykonávania opravy nastať a na ktoré aj poukázal súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku. Zároveň C. E. pri výpočte dĺžky doby opravy uvedenej vyššie počítal s využitím len jedného pracovníka autoservisu

(s využitím viacerých pracovníkov možno túto dobu výrazne skrátiť). Aj keď C. E. vypočítal z technického hľadiska dobu opravy poškodeného motorového vozidla na 2 - 4 pracovné dni, túto dobu opravy navýšil na dvojnásobok (4 - 8 pracovných dní), aby ňou boli dostatočne pokryté všetky situácie, ktoré v autoservise môžu nastať počas vykonávania opravy. C. E. teda prihliadol aj na iné okolnosti, ktoré mohli predĺžiť dobu opravy, teda neposudzoval dĺžku doby opravy iba z technického hľadiska, ako to nesprávne vyhodnotil súd prvej inštancie, ktorý sa v tomto stotožnil s odborným vyjadrením C. G..

9.6. Pokiaľ ide o odborné vyjadrenie C. G., podľa žalovanej nemá žiadnu výpovednú hodnotu, nakoľko C. G. posudzoval stav motorového vozidla a nie dĺžku jeho opravy a k dĺžke opravy sa žiadnym spôsobom nevyjadril, len uviedol, že posudzovanie dĺžky opravy by bolo neekonomické. Navyše toto Odborné vyjadrenie neobsahuje ani znaleckú doložku v zmysle § 209 ods. 2 CSP, na rozdiel od žalovanej predloženej odborného vyjadrenia, ktoré túto doložku obsahuje.

9.7. Zároveň žalovaná namieta arbitrárnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, z ktorého nie je zjavné, z akých dôvodov na súd prvej inštancie priklonil k záverom odborného vyjadrenia C. G.. Vzhľadom na to, že do konania boli predložené dve protichodné odborné vyjadrenia, mal súd prvej inštancie nariadiť kontrolné znalecké dokazovania na odstránenie týchto nezrovnalostí, nakoľko nebol odborne spôsobilý sám posúdiť sporné otázky technického charakteru.

9.8. Dôvodným podľa odvolateľa by mohlo byť zapožičanie si náhradného motorového vozidla len po dobu do ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla, t. j. v tomto prípade do 22.3.2023. Nemôže byť na ťarchu žalovanej, že poškodený si prevzal opravené motorové vozidlo až dňa 23.3.2023. Motorové vozidlo poškodeného bolo dňa 22.3.2023 opravené a mohol si ho z autoservisu prevziať (opak žalobca nepreukázal). To, že sa poškodený rozhodol čakať do vystavenia krycieho listu zo strany žalovaného, aby nemusel opravu poškodeného motorového vozidla uhradiť z vlastných zdrojov (a následne čakať na jej preplatenie) bolo výlučne rozhodnutím poškodeného, čo taktiež nemôže byť pripísané na ťarchu žalovanej. Opačný názor by viedol k absurdnému záveru, že poškodený si môže prenajať „náhradné“ motorové vozidlo na akúkoľvek dlhú dobu. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. IV.ÚS 2043/17 zo dňa 14.2.2018, zaoberajúce sa otázkou nemravnosti účelového navyšovania nákladov na odstraňovanie škôd v systéme povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu a parazitovania na tomto systéme zo strany tretích osôb. Autoservis, ktorý vykonával opravu a ktorý je zároveň aj zmluvným partnerom havarijného poisťovateľa, nemohol mať vzhľadom na zmluvný vzťah medzi ním a havarijným poisťovateľom pochybnosti o tom, či mu tento nevyplatí cenu opravy poškodeného motorového vozidla, preto nemal dôvod zdržiavať motorové vozidlo do vystavenia krycieho listu.

9.9. Čo sa týka nároku žalobcu na úroky z omeškania, tento je podľa odvolateľa potrebné posúdiť podľa zákona o PZP, nakoľko uvedený právny predpis ako lex specialis obsahuje aj špeciálnu právnu úpravu omeškania poisťovateľa. Právny predchodca žalobcu si u žalovanej uplatnil nárok na náhradu škody dňa 5.4.2023. Žalovaná dňa 18.4.2023 poskytla žalobcovi v zmysle § 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP vysvetlenie, z akého dôvodu znížil poistné plnenie, t. j. pred uplynutím 3-mesačnej zákonnej lehoty. Žalovaná ukončila šetrenie dňa 17.4.2023 a vyplatila poistné plnenie vo výške 449,93 eur dňa 19.4.2023. Žalovaná dodržala aj zákonom stanovenú 15-dňovú lehotu na plnenie, preto sa nemohla dostať do omeškania s plnením svojho záväzku.

10. V písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobca navrhoval rozsudok okresného súdu potvrdiť. Poukázal na relevantné závery aplikačnej praxe súdov SR v obdobných veciach, zopakoval podstatné body konštatované súdom prvej inštancie, osobitne vo vzťahu k predloženým odborným vyjadreniam.

11. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12.1. Krajský súd nevidí dôvod pre zmenu (svojho) ustáleného právneho záveru, ktorý korešponduje určujúcim úvahám Ústavného súdu vysloveným v jeho náleze vydanom pod sp. zn. III. ÚS 602/2022 dňa 16. februára 2023, v zmysle ktorých „Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo“, resp. že „účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie

12.2. Žalovaná v tejto spojitosti nijako nevysvetlila, ako prakticky mohol poškodený prispieť k skráteniu opravy vozidla. Vo všeobecnosti je poškodený po dopravnej nehode ponechaný „napospas“ žalovanej a jej zmluvnému partnerovi – servisu, ktoré nesú hlavnú ťarchu preskúmania stavu vozidla a jeho opravy. Podľa argumentov žalovanej sa mal poškodený pravdepodobne domáhať vydania vozidla a čakať na ďalšie kroky servisu. Z pohľadu odvolacieho súdu išlo ale o organizáciu práce autoservisu, ktorého efektívnosť nemôže byť ponechaná na „kontrolu“ poškodeného. Žalovaná sa teda takýmto spôsobom pokúša nenáležite zbaviť vlastnej zodpovednosti za efektívne a rýchle vybavovanie poisťných udalostí.

12.3. Zároveň, vo vzťahu k tejto nosnej odvolacej námietke akcentujúcej vlastné odborné vyjadrenie žalovanej ohľadne dĺžky opravy vozidla (hoci žalovaná sama pripúšťa, že ide o predpoklad dĺžky opravy „z technického hľadiska“, s následným odhadom v podobe všeobecného stanovenia časovej rezervy úvahou) upriamuje odvolací súd pozornosť žalovanej aj na nález Ústavného súdu SR vydaný (v čase po rozhodnutí odvolacieho súdu) v konaní vedenom pod sp. zn. I. ÚS 291/2025 dňa 6.8.2025. V rámci neho Ústavný súd vytkol príslušnému súdu nerešpektovanie/odklon od jeho skorších záverov (t. j. predovšetkým od vyššie označeného nálezu III. ÚS 602/2022 zo dňa 16. februára 2023), keď všeobecný súd

(v obdobnej veci) za podstatnú dobu považoval nevyhnutnú dobu opravy na podklade žalovanou stanoveného rozsahu poškodenia vozidla a kalkulácie nákladov na opravu (t. j. taktiež v zmysle žalovanou predloženého odborného vyjadrenia, ako je tomu i v súdnej veci). Podľa Ústavného súdu SR je takýto záver/postup „protirečenie s ústavným súdom konštatovanou ústavnou udržateľnosťou stanoveného účelu náhradného motorového vozidla, ako aj účelnosťou nákladov na nájom motorového vozidla a v neposlednom rade aj

s primeranosťou nákladov súvisiacich s prenájomom náhradného vozidla., ktorá je previazaná s kontinuálne pretrvávajúcou potrebou užívania tohto náhradného vozidla“.

13.1. K námietke odvolateľa ohľadom toho, že prenájom vozidla trval ešte deň po tom, ako bola zo strany servisu dokončená oprava, odvolací súd poznamenáva, že žalovaná okrem samotných tvrdení nepredložila súdu dôkaz, ktorým by preukázala, že poškodený mal/mohol vozidlo zo servisu reálne vyzdvihnúť už v deň vystavenia faktúry za opravu.

13.2. Zároveň platí, že žalovanou podsúvaný záver o opodstatnenosti prenájmu náhradného vozidla maximálne/len do času vykonania opravy, t. j. bez ohľadu na doručenie krycieho listu naráža na (ústavným súdom) jednoznačne zadaný limit atribútu účelnosti (nákladov na náhradné vozidlo), ktorým (limitom) je moment, kedy poškodený môže reálne opäť využívať svoje opravené vozidlo. Týmto určujúcim okamihom momentom (s dôrazom na nemožnosť ovplyvnenia prevzatia zo strany poškodeného) teda/však nie je moment ukončenia opravy, ale v osobitostiach danej veci až odovzdanie vozidla do dispozičnej sféry poškodeného bezprostredne po vystavení krycieho listu.

14.1. Napokon, pokiaľ žalovaná spochybňuje žalobcovi priznaný úrok z omeškania, je potrebné uviesť, že povinnosť poisťovateľa plniť vzniká v zákonom určenej lehote (§ 11 ods. 7 prvá alinea zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov) a v zákonom/v zmluve vymedzenom rozsahu. Je pritom neprijateľné stotožňovať výšku (zákonného) nároku na poistné plnenie s výškou nároku uznanou poisťovateľom. Pokiaľ text zákona hovorí o poistnom plnení, má na mysli objektívne danú/preukázanú výšku poistného plnenia, a nie subjektívne – poisťovateľom – vyhodnotený rozsah. Ak teda poisťovateľ rozsah poistného plnenia zistí nesprávne (nie je podstatné, či vedome, alebo či „len“ na základe vlastných nedôsledností), t. zn. plnenie, ktoré by mal poškodenému objektívne poskytnúť, neopodstatnene zníži, potom úrok z omeškania je sankciou aj za toto nesprávne zistenie rozsahu plnenia, resp. nedôvodné zníženie plnenia pre poškodeného.

14.2. Ak by sa akceptoval výklad prezentovaný odvolateľom; t. j., že na to, aby sa nedostal do omeškania s poistným plnením, mu postačuje v zákonom stanovenej lehote troch mesiacov od oznámenia škodovej udalosti poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie, prečo mu poistné plnenie nepatrí,

resp. prečo je krátené, malo by to absurdné dôsledky. Práve takýto prístup totiž vedie k nevhodnej praxi, kedy poisťovne pri prvom posúdení nároku poškodeným ich nároky neopodstatnene výrazne kráti, eventuálne ich vôbec neuznávajú. Činia tak v podstate bez akéhokoľvek rizika, pretože ak ich dotknuté subjekty (spravidla až po opakovanej vzájomnej niekoľko mesiacov trvajúcej komunikácii) aj zažalujú, v zmysle nimi prezentovaného výkladu by sa v omeškaní mohli/mali ocitnúť až právoplatnosťou súdneho rozhodnutia. Je nepochybné, že ide o maximálne účelovú argumentáciu, popierajúcu zmysel aj ustanovenia § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z.

14.3. Podstatou zakomponovania dotknutých povinností/lehôt pre poisťovateľa do nášho právneho poriadku (aj pod tlakom európskych inštitúcií) nebolo len dosiahnutie, aby poisťovatelia formálne písomne odpovedali poškodeným, prečo ich nároky neuspokoja, ale naopak, aby v čo najkratšom čase (bez zbytočného odkladu) bolo prešetrenie poistných udalostí ukončené a hlavne, aby poškodení boli za škody im spôsobené odškodnení. V predkladacej/dôvodovej správe k zákonu č. 381/2001 Z. z. sa dokonca hovorí o „základnom práve poistiteľa na poistné plnenie, ktorým budú odškodňované obeť dopravných nehôd“. Vo vzťahu k poškodeným je nutné tiež pripomenúť, že títo majú charakter tzv. nútených veriteľov. Ich pohľadávka nevzniká ako dôsledok slobodného rozhodnutia, t. j. kontraktáčného prejavu ich vôle, ale naopak, je dôsledkom protiprávneho konania tretích osôb voči nim, resp. voči ich majetku. Nadväzne aj z daného pohľadu žalovanú zaťažuje povinnosť zaplatiť úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 označeného zákona.

15. Zhrnúc konštatované, krajský súd pristúpil k potvrdeniu napadnutého rozsudku ako vecne správneho, vrátane závislého výroku o trovách, voči ktorému neboli vznesené žiadne konkrétne odvolacie námietky.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, pričom vychádzal z úspechu žalobcu v odvolacom konaní. O výške týchto trov rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súdny úradník súdu prvej inštancie.

17. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.